

[Finansministeren.]

det, der blev resultatet af disse skatte-reformdrøftelser, kunne man komme med efter 15. marts. Deri lå selvfølgelig ikke, at samtlige partier, som deltog i disse skatte-drøftelser, så skulle være enige; det kan der jo naturligvis ikke have ligget i det.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Se, én ting er stadig, at finansministeren og socialistisk folkeparti kan have tanker om at ophæve dette. Det må være tanker, som man må komme med på sædvanlig vis og få behandlet på sædvanlig vis med de tidsfrister, der skal til. Det er noget helt nyt, at vi siden er blevet stillet over for — det fremgik jo ganske vist også siden hen af diskussionen i offentligheden — at det skulle gennemføres med virkning for indeværende år. Jeg synes, finansministeren burde have gjort det klart for folketingsudvalget; det har han måske gjort; men jeg er bare ikke blevet klar over det; det er derfor, jeg beder ham oplyse her i tinget, hvornår han har gjort klart, at han virkelig havde den tanke eller tog den beslutning, at det var noget, der skulle gennemføres allerede for indeværende år. Det synes jeg finansministeren skylder at give os besked om. Det er muligvis en forklaring; når finansministeren siger, at han ikke har meget erfaring i det parlamentariske; men det er ikke en tilstrækkelig undskyldning, hr. finansminister.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Det praktiske, som enhver ved, er, at den eventuelle, reelle eller foregivne, opsparring på kapitalbindingskonti ikke foretages i løbet af året fra 1. februar det ene år til 1. februar det næste år; men at man tilvejebringer pengene henimod årets slutning eller i januar måned i det kommende år. Der er naturligvis intet som helst sket ved, at man på dette tidspunkt siger, at i januar 1968 gælder adgangen til at hense tte penge på kapitalbindingskonti med skattelettelsesvirkning ikke mere.

Så er der spørgsmålet om, hvad der var klart eller ikke var klart. Det var klargjort tilstrækkelig tydeligt i udvalget; og det står i udvalgsbetænkningen, at de to partier agtede at medvirke til at ophæve denne ordning. Kunne de ikke få følgeskab af

andre, måtte de gøre det selv i kraft af deres flertal i folketinget. Enhver ved, at hvis man ikke på dette tidspunkt ophæver adgangen til at hense tte penge på kapitalbindingskonto, så vil der blive udfoldet en hæsblæsende agitation, der vil stille bankernes hidtidige kampagner i skygge, for, at man skal sørge for at udnytte adgangen til at opspare 2.500 kr. senest den 31. januar 1968. Så vil det blive et temmelig kolossalt beløb, der enten reelt eller fiktivt opspares med skattenedsættelsesvirkning med den virkning, at staten og kommunerne får et betydelig forringet provenu af indkomstskatterne i det næste skatteår. Jeg tror, man må være klar over, at følgerne heraf kunne være yderst uheldige, måske endda meget farlige. Derfor er det simpelt hen nødvendigt, når man vil ophæve ordningen, at det sker på dette tidspunkt, og at man ikke forlænger den yderligere et år, som jeg forstår man her gør sig til talsmand for.

Hr. Henry Christensen har forsøgt at belære mig om, at den skattelettelse, man får, ikke er så stor, som det kan synes, fordi der jo er denne udfaldning, der sker efterhånden år for år. Ja men i dette tilfælde er det sådan, at den skattelettelse, man får i det sidste år, hvor det er tilladt at udnytte adgangen, den er absolut. Den ville blive meget stor. Vi har set, hvordan beløbene, der er opsparet eller foregivet opsparet, er steget fra år til år. Det ville blive temmelig store beløb, det offentlige skulle give skattelettelse for i næste skatteår, og jeg tror ikke, nogen her i tinget tør tage ansvaret for at åbne op for en sådan udvikling. Derfor er det nødvendigt, enten at vi nu fastslår, at ordningen ikke bliver videreført, eller at vi, hvad der naturligvis er det sikreste, ophæver loven.

(Kort bemærkning).

Niels Westerby: Både finansministeren og hr. Aksel Larsen — og de repræsenterer jo et flertal herinde — gør nu gældende, at hvad der står i betænkninger, det skal borgerne følge; de skal altså indrette sig efter, hvad der står i betænkninger herinde i tinget; det skal være afgørende for, hvad de kan vente sig. Så vil jeg foreslå ministeren og hr. Aksel Larsen, at de tager skridt til, at betænkninger for fremtiden også bliver kundgjort i Lovtidende, således at